

[Grethe Philip.]

skole og erhverv. Vil kommunerne forstå disse problemer til bunds, spørges der, og vil de både evne og ville sætte ind tilstrækkelig tidligt og tilstrækkelig effektivt? Har vi tilstrækkelig sikkerhed, spørges der for, at denne ligelige behandling bliver en realitet derved, at amtskommuner, socialstyrelse og socialministerium går ind med vejledning og styring? Jeg finder spørgsmålet helt centralt, og vi må nu drøfte det igennem både i udvalget og i samråd med ministeren.

Socialministeren foreslår, at børne- og ungdomsværnene skal ophæves, og at de sager, der har været behandlet her, skal overtages af de sociale udvalg. Jeg skal ikke nægte, at netop dette spørgsmål har givet mig anledning til mange overvejelser. Børneværnene har udført et stort arbejde gennem årene; vi har også her siddende en meget interesseret kreds af mennesker, der ofte har været dybt engageret i de enkelte sager. Alligevel er det min personlige opfattelse, at man i konsekvens af linjen og ideen i hele den nye struktur bør ophæve børneværnene.

Jeg vil dog bede om, at man under udvalgsarbejdet nøje overvejer, om der kan gives de enkelte kommuner adgang til i en kortere overgangsperiode på nogle få år efter lovens ikrafttræden at opretholde selvstændige børne- og ungdomsværn. Særlig de små kommuner, der ikke råder over en større embedsmandsstab til at medvirke ved behandlingen af disse sager, kan ellers blive meget vanskeligt stillet.

Jeg vil dog for en ordens skyld tilføje, at der i spørgsmålet om børneværnenes ophævelse er forskellige opfattelser i min gruppe.

Mit parti ser med stor sympati på forslaget om at udvide det rådgivende arbejde. Det er vel næppe realistisk at forestille sig, at vi på én gang og på et tidspunkt, hvor der er snævre personalelofter, skal kunne stille en virkelig grundig og omfattende socialrådgivning til rådighed for alle, men det er i hvert fald en rigtig målsætning, som vi må stræbe henimod. Og vi skal ikke blot give rådgivning efter henvendelse, men jeg mener også, det må være en forpligtelse at give en bredere orientering, uden at der har fundet direkte henvendelse sted, i form såvel af annoncering som af pjecer — og måske også ad andre veje, bl. a. via tv og radio.

Jeg vil gerne understrege i forbindelse med den individuelle rådgivning, at det er overordentlig vigtigt, at klienten på et tidligt stadium selv inddrages i overvejelserne om, hvorledes en eventuel hjælp bør tilrettelægges. Der bør i det hele taget aldrig handles hen over hovedet på klienten eller sådan, at klienten føler det på den måde.

Samtidig vil jeg pege på betydningen af et mere omfattende opsøgende arbejde. En række undersøgelser, bl. a. foretaget af socialforskningsinstituttet, viser, at der rundt omkring sidder mennesker, som ofte med en meget beskednen håndsrækning eller økonomisk støtte kan få hjælpemidler, der vil lette den daglige tilværelse for dem betydeligt.

Familier med handicappede børn hører til dem, der har brug for opsøgning og vejledning.

Det radikale venstre kan ligeledes tilslutte sig princippet om, at den sociale bistand skal ydes efter behov uden differentiering efter årsagen til behovet, men med hensyntagen til den forventede varighed af den sociale behovssituation. Dette er også en fortsættelse af de principper, der lå bag ved dagpengereformen, principper, som vi hele tiden har tilsluttet os.

Socialministeren foreslår en forhøjelse af den kontanthjælp, der ydes i forbigående trangtilfælde, således at den kommer op på niveau med, hvad der ydes nu som udvidet hjælp, dvs. efter en lempelig trangsbedømmelse. Ministeren har på dette punkt vist tilbageholdenhed i forhold til et mere vidtgående forslag fra socialreformkommissionen. Det skal ikke bebrejdes ministeren, da navnlig ikke nu på et tidspunkt, hvor der tales så meget om behovet for besparelse på det offentlige budgetter.

Men tilbage bliver en stærk fornemmelse af, at vi ved for lidt om, hvad der rent faktisk udbetales i kontant hjælp, og at vi trænger til en langt bedre analysering af, hvem der får denne hjælp, og hvorledes en forhøjelse, måske endda også højere end den, der foreslås her, vil virke på den, der får hjælpen, f. eks. med hensyn til den pågældendes lyst til at tage arbejde.

Vi må i folketingsudvalget nøje have undersøgt, hvorledes de kontante ydelser i forskellige tilfælde vil forholde sig dels til almindelige arbejdsindtægter, dels til andre